

Irma Krečič Slejko

PASIJONSKA IGRA IN BOŽIČNA ZGODBA V VIPAVSKEM KRIŽU

Oba velika krščanska praznika, Velika noč in Božič, imata posebno obdobje priprave, post in advent. Posvečeni čas posta je čas, ko se človek pripravlja na praznovanje Kristusovega vstajenja, zmage Življenja nad Smrtjo, pomladi nad zimo... Z različnimi oblikami pobožnosti in molitvami se je krščanski človek v tem času pripravljaj na praznovanje, na praznovanje v svoji notranjosti in zunanosti. Od tod Križev pot, ki se v zadnjem obdobju na različne načine oživlja, post, trnje, tišina, spokornost, razmišljanje, molitev. V tem konceptu

vidim tudi vlogo pasijonske igre. Pasijonska uprizoritev ponudi možnost ponotranjenja največjih dogodkov v krščanstvu. To je ponotranjenje, ki se lahko dogaja s pomočjo zunanje manifestacije-igre z besedilom, glasbo, kostumi, sceno. Igre, ki je režirana na čimbolj izviren način v čimbolj pristnem okolju. Prav to možnost imamo v Vipavskem Križu. Sicer je naš Križ srednjeveško mesto, ki pa se ga vendarle lahko odlično oživi s pasijonskimi dogodki izpred približno 2000 let.

Stari kamniti trgi (placi), ozke ulice (gase), grajsko obzidje, samostanski vrt, nasad oljk... Ambient sam nam je skoraj navržen za realizacijo takih dogodkov. Ko se je med našimi brati kapucini z idejo o pasijonu oglasil brat Jožko, je naletel na odobravanje. Tako se je mrtvemu ambientu pridružil človeški potencial in možnost za ustvarjanje je bila tu.

Prvo leto smo pasijonsko igro v celoti uprizorili v župnijski cerkvi. Naš cilj je bil aktivno vključiti vse birmance in mlade naše župnije v pestro sodelovanje pasijonskih dogodkov. To nam je tudi uspelo. Ker pa so sodelovali izključno mladi, je bilo potrebno izjemno veliko pedagoškega erosa in usklajevanja. Mladi so hitro za akcijo, vendar je pasijonska igra zanje zahtevna in tega se je bilo potrebno zavedati, da so vztrajali in z veseljem izpeljali uprizoritev. Podobno smo uprizorili pasijonsko igro v naslednjem letu.

V letu 2011 pa smo z uprizoritvijo pasijona šli iz cerkve v naš zgoraj opisan srednjeveški ambient.

Zato bi se na tem mestu osredotočila predvsem na ZAKAJ in KOMU pasijoni danes. Naše izhodišče je bilo najprej animacija mladih in oživitve okolja. Predvsem to dvoje izpeljati na način, ki bo duhovno obogatil širši krog ljudi in jim pomagal pri ponotranjenju postnega in posledično velikonočnega sporočila. Obisk in zadovoljstvo ljudi je bil izjemen. Mladi so se bili sposobni vživeti v zahtevne vloge in odraslim pomagati vstopiti v Kristusov čas trpljenja. Globoko doživetje je bilo razdeljeno med igralce, akterje-organizatorje dogodka in gledalce, ki so bili v nekaterih segmentih aktivno vključeni v dogajanje. Z doživetjem pasijonske igre smo obogatili sebe, si odprli pot do drugih, predvsem pa pot do Boga. To smo z našo zadnjo pasijonsko igro delili z vsemi udeleženci.

Da bi bilo čimbolj doživetje, smo se držali avtentičnosti dogodka, besedila, kostumov in dogajanja. Nismo posegali v posodobljeno obliko pasijona ali v njegovo aktualizacijo sedanjega sveta. Poskušamo slediti izvirnim sporočilom, ki sodobnega človeka lahko prav tako ali celo bolj nagovorijo. Namenjeno je vsem ljudem odprtega srca, predvsem pa tistim, ki iščejo. Ocenjujemo, da je to dobra pot za duhovno, umetniško, družabno, zgodovinsko in prostorsko (arhitekturno) popestritev oziroma prebuditev kraja in njegovih ljudi. Zato si želimo, da bi s tako obliko izvedbe pasijonske igre nadaljevali.

V letu 2011 smo v decembru izvedli še živo Božično zgodbo. Cilj smo zasnovali podobno kot pri izvedbi pasijonske igre. Ocenjujemo, da si je pasijonsko igro ogledalo približno tisoč ljudi. Pri Božični zgodbi pa nas je obisk resnično presenetil, saj ocenjujemo, da si jo je ogledalo približno dva tisoč petsto ljudi (v enem večeru). Vse to kaže na dejstvo, da danes ljudje (ne samo kristjani, kajti med obiskovalci je bilo mnogo ljudi, ki se ne izrekajo za kristjane) še kako potrebujemo duhovne igre. Zunanje manifestacije, ki se stopijo z okoljem, zgodovino, duhovnim sporočilom in umetniškim pridihom, pomirjajo sodobnega človeka in mu pomagajo k srečanju s samim seboj. To bi bil naš odgovor na vprašanje ZAKAJ.

Glede na to, da sodelujejo mladi in da so med obiskovalci ljudje različnih starosti, menimo, da je namenjen vsem. Vsem, ki so odprti za iskanje VESELE VESTI. Pa naj bo ta velikonočna ALELUJA ali božična VESELITE SE...Duhovno iščočim ljudem se prav v takih igrah lahko pridružijo tudi iskalci lepega v dramski umetnosti in arhitekturi, ter ljudje, ki jih v teh časih egocentrizma druženje in delitev lepega z drugimi, napolnjuje in izpolnjuje v človeški prvobitnosti- »...ker ni dobro biti sam...«

Vipavski Križ, 20. februarja 2012

Defile pasijonske konjenice 31. marca 2012 skozi alejo znamenitih Ločanov.